

Heinrich Schuckmann

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Schuckman, Iuris Doctor ... Ad Exequias Quas Suavißimo Puerulo Henrico Schoffen/ Filiolo suo charissimo Moestissimi Parentes hodie ... paratas cupiunt Omnium Ordinum Cives Academicos amanter invitat

Rostochii: Wepplingius, 1654

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777423480>

Druck Freier Zugang

Schuckman, H.,

in

H. Schöff.

Rost. 1654.

38.

PROGRAMMA

145

Quò
RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HEINRICUS SCHUCKMAN,

Juris Doctor, Codicis Professor &
Ducalis Consistorij Assessor,

Ad
Exequias
Quas

Suauiſſimo Puerulo

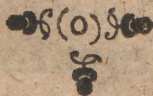
HEINRICO

Schoffen /

Filiolo suo charissimo

Mœſtiſſimi Parentes hodiè horâ primâ pomeridianâ
paratas cupiunt

*Omniũ Ordinum Cives Academicos amanter
invitat.*

ROSTOCHII,

Excudebat NICOLAUS KILIUS, Academ. Typogr

Anno 1654.

PROXIMA

RECTOR

Universitäts-Rector

HEINRICH SCHÜCKMANN

Magister Doctor Cancellarius

Ducis Castellani Altorf

Ab

1704

1704

Evangelico-Pastor

HEINRICH

Schückmann

Bischof des charitativ

Magister Doctor hodie hunc primum

pariter et hunc

Ordinum Cancellarius

Magister

1704

8

ROSTOCK

FRANCISCAE ACADEMIAE

Anno 1704

QVISÆ sunt distinctæ, ob
quas Adulti Infantibus, &
hi vicissim illis præferun-
tur. *Adultorum* ætas, velut
eorum qui usum rationis
habent & consiliis juxtâ ac viribus pol-
lent, ad obeunda in orbe terrarum of-
ficia varia, & res hinc indè agendas
prorsus necessaria est. Abs eâ si qui-
dem esset, nullus esset Rebuspublicis
Scholis, rei familiari, nullus societati,
conversationi, commerciis vitæ huma-
næ, nullus colligendæ per media à Deo
constituta, nullus ordinandæ propa-
gandæq; Ecclesiæ locus, non contractus
celebrari, non exerceri iudicium, non
homo educari, nedum erudiri, nec
ipsum genus humanum propagari ser-
variq; adeò posset; Omnes insuper vir-

artes, opificia, omniaq; ingenio-
forum inventa jacerent quasi sopita
aut sepulta, neq; ipsis naturæ bonis, quæ
hominum gratiâ producta à DEO sunt,
hominibus uti frui liceret. In adultis
prætereà virtus Regenerationis, tum
per opera bona, tum passiones ac tri-
bulationes varias sese exferit, commen-
datq; multifariam gratiæ divinæ divi-
tias, quas novissimus dies & æternæ
vitæ gloria clarissimè patefaciet. Atq;
hæc ratio est, quam obrem DEUS, non
statim à Baptismo quemlibet è vitâ
tollit, sed adolescere, juvenescere, con-
senescere homines facit. Cæterum
Infantes, iiq; regenerati, hæc imprimis fe-
licitate præ adultis gaudent, quod à
multis absunt malis, quæ plures morta-
lium in hoc & futuro seculo infelicissi-
mos reddunt. Liberi nempe sunt à cæ-
dibus, adulteriis, furtis, obrectationi-
bus

bus; injuriis, blasphemiam, aliisque; actibus peccatorum grandioribus; ut ut fontem illorum omnium, corruptionem naturae, propter quam & morti obnoxii sunt, non minus circumferant quam adulti. Non turbant mentes eorum curae ac sollicitudines vanae, ex vicissitudine rerum humanarum, quae sensibus obijciuntur atque per hos animis sese ingerunt, enatae; non divitiae aut honores efferunt, non deprimunt paupertas vel fors adversa, non voluptates mundi, seu peccandi illecebrae, non ullae consuetudines pravae pervertunt. Simpliciter porro & humilitatem pueritiae tanti aestimat Salvator, ut eam exempli loco statuatur, quod Christianorum quisque participes futurus regni caelorum, imitetur. Denique ab omnibus animae periculis tuti infantes, temporali hac vita, cum visum DEO fuerit, felicissime excedunt, indubitati Coelestium Cives, eo quod regenerationis gratiam, quam adultorum multi admisisse contra conscientiam peccatis perdunt, adeoque fidei ac salutis naufragium faciunt, illi salvam illibatamque retinent. Haec & horum similia cogitabunt Parentes maestissimi, Pater nempe vir praestantissimus JACOBUS Schoff/ Reipublicae Rostochiensis Secretarius, & Mater MARGRETA Quistorps/ Faemina leticissima, atque virtutibus muliebrem sexum decorantibus conspicua, cogitabunt inquam in

inere Finon in HENRICI, & moerori ter-
minum figent. Natus is est die 7. Februarii
hujus ipsius anni millesimi, sexcentefimi, quin-
quagesimi quarti, circa sextam matutinam; de-
natus die 2. Septembris, manè antè octavam.
Breve illud gaudium fuit quod ex infante svavis-
simo ceperunt Parentes *Φιλόσοφοις* qui filio-
lo suo ineffabiles delicias, quas ille nunc perci-
pit & æternum percipiet, non invidebunt. De-
lectetur hîc impius multitudine auri argentiq̄;
ille in cœlis cum universo beatissimorum An-
gelorum & electorum hominum choro dele-
ctatur multitudine pacis. Delectetur mundus
opiparis & luxuriosis conviviis: ille delectatur
DEO. DEUM manducat ne esuriat, bibit
eum ne sitiat, illuminatur ab eo ne cæcutiat.
Qui fari hîc per ætatem non potuit, ibi laudes
DEI sui inexplicabili voce decantat. Jacuit
hic in cunis constrictus fasciis; ibi sedens in thro-
no Christi & regiâ libertate donatus triumphat.
Disciplinæ capax hîc nondum erat, ibi omnem
præsents seculi sapientiam ex alto despicit. Va-
git hîc & ærumnosam mortalis vitæ conditio-
nem peccato contractam deploravit, ibi exul-
tat gaudio perfusus inæstimabili. Non senescet
in cœlis, non tabescet, non putrescet, ab omni
corruptione liber. Nullum ibi adversarium
habet, nullum metuit infortunium, nullum re-
formi-

formidat periculum), Non mortem ibi, non
luctum, non lassitudinem, infirmitatem,
æstum, frigus, molestiam sentit. Vivit, qui-
escit, refocillatur in DEO, quem possidet totus.
Speraverunt equidem Parentes, fore, ut filius hic
Majorum suorum, Avi nimirum Paterni pru-
dentissimi viri Dn. NICOLAI Schoffen / Sena-
toris & Camerarii Civitatis Sternbergensis spe-
ctatissimi: Materni, Viri admodum Reverendi
Clarissimi & Excellentissimi Dn. D. JOHAN-
NIS QUISTORPII, Theologi celeberrimi,
Facultatis Theologicæ quondam Senioris, &
Ecclesiæ apud nos Superintendentis venerabilis:
Aviæ item paternæ, MARGARETÆ Gruben/
& quæ per DEI gratiam in vivis adhuc est, Ma-
ternæ BARBARÆ Domans / matronarum
honestissimarum, virtutes imitaturus, utilem
aliquandò ac salutarem communi bono operam
navaret. Verum spem istam optimus DEUS in
sortem meliorem commutavit, quâ beatus ab
omni parte, perfectusq; illicò factus infans tenel-
lus, ità quasi compellat versantes in terris, terre-
nisq; rebus addictas mentes. Quæ vos agit ve-
sania, vitiorum sitire absinthium, mundi sequi
nausfragium, impiæ tyrannidis ferre dominium;
& cur non magis convolare nitimini ad sancto-
rum felicitatem, ad angelorum societatem, ad
solennitatem supernæ lætitiæ, ad jucunditatem
vitæ

vita non peritura, ut possitis penetrare in virtutes Domini, & videre superabundantes divitias bonitatis ejus. Illuc festinandum, ubi semper vivendum. Si enim (quæ Augustini olim commonefactio fuit) sic amatis istam miseram, fluidamq; vitam, ubi cum tanto labore vivitis, & ubi vix currendo, sudando, suspirando, necessarius corporis satisfacitis; quanto magis amare debetis vitam æternam, ubi nullum laborem sustinebitis, ubi semper summa securitas, summa felicitas, felix libertas, felix beatitudo. Hæc & quæ paria his sunt, penitius considerandi, occasionem dat funus hodiernum; Cujus deductioni, Cives Academiæ omnium ordinum honoratissimi lectissimiq;, ut frequentes interficis, amantervos invito. Dabitishoc, quicquid officii est, solatio Parentum mœstissimorum, dabitishoc memoria piæ D. QUISTORPII Senioris, Viri de Republicâ literariâ præclarè meriti, ut & familiæ totius honori. P. P. Rostochi, sub sigillo Rectoratus; die 5. Septembris

Anno 1654.

Conventus fiet in Templo Jacobo hora

primâ.

—(o)—

formidat periculum, Non
luctum, non lassitudinem
æstum, frigus, molestiam se
escit, refocillatur in DEO, qu
Speraverunt equidem Parent
Majorum suorum, Avi nim
dentissimi viri Dn. NICOLA
toris & Camerarii Civitatis S
ctatissimi: Materni, Viri adm
Clarissimi & Excellentissimi
NIS QUISTORPII, TH
mi, Facultatis Theologicæ qu
Ecclesiæ apud nos Superinten
Aviæ item paternæ, MARGA
& quæ per DEI gratiam in vi
ternæ BARBARÆ Domar
honestissimarum, virtutes im
aliquandò ac salutarem comm
navaret. Verum spem istam o
sortem meliorem commutav
omni parte, perfectusq; illicò
lus, ità quasi compellat versan
nisq; rebus addictas mentes.
sania, vitiorum sitire absinthi
nafragium, impiæ tyrannidis
& cur non magis convolare r
rum felicitatem, ad angeloru
solennitatem supernæ lætitiæ,

ibi, non
tatem,
vit, qui
et totus,
filiushic
erni pru
n/ Sena
nsis spe
everendi
DHAN
eleberri
nioris, &
verabilis:
Gruben/
est, Ma
onarum
utilem.
operam
EUS in
eatus ab
ns tenel
is, terre
agit ve
di sequi
inium;
l sancto
tem, ad
litate
vitæ

